

kunne lade sig borgerlig ægteforene. Det bliver vi fri for i Fremtiden, men jeg kan ikke se rettere end, at efter denne Paragraf vil denne Omgaaelse af Loven kun være skudt ud til Skilsmissem, idet det altid vil staa den Part, der ikke kan faa den anden til at møde, frit for at melde sig ud af Folkekirken og derigennem opnaa Frigtelse for gejstlig Mægling. Med Hensyn til det første Punktum i Lovforslagets § 77 vil jeg, som sagt, spørge om Fortolkningen fra den højtærede Justitsministers Side, og det andet Punkt vil jeg henstille til Overvejelse i Udvalget, da jeg mener, at det er forkasteligt, at det staa, som det staa her.

Jeg skal til Slut love mit Partis Tilslutning og Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget, thi det tiltrænges i højeste Grad, at det bliver til Lov og gennemføres i Praxis. Og jeg skal paa mine egne Vegne henstille til den højtærede Justitsminister, at det ikke varer alt for længe, inden 2den Del af Lovforslaget om Ægteskab bliver forelagt Rigsdagen til Drøftelse; for først naar vi faar den samlede Lov om Ægteskab, vil i Virkeligheden det være opnaaet, der var tilsigtet: at give nye og bedre Regler paa hele det ægteskabelige Omraade end dem, vi har i Øjeblikket.

Elna Munch: Ægteskabslovforslaget har haft en ejendommelig Skæbne. I 1919 fremsatte den radikale Regering et Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning samt om Ægteskabets Retsvirkninger. Lovforslaget byggede i det væsentlige paa Familieretskommissionens Betænkning, der oprindeligt var afgivet i to Dele, og naar man ikke straks, da Betænkningen om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning forelaa, fremsatte Lovforslag derom i Rigsdagen, var Grunden den, at man ønskede, ogsaa fra Kommissionens Side, at skabe en sammenhængende og fuldstændig Lovgivning om Ægteskabet. Man ventede derfor med Fremsættelsen af Ægteskabslovforslaget, indtil ogsaa Betænkningen om Ægteskabets Retsvirkninger forelaa. Dette meget omfattende Lovforslag fremsattes i Folketinget i Foraaret 1919. Det fik en meget grundig Behandling, og det vedtoges i en kun lidet ændret Skikkelse i Februar 1920 med 56 Stemmer mod 17. Udvalget havde, med Undtagelse af et enkelt Medlem, Hr. Harboe, i det hele og store sluttet sig til Lovforslaget, baade Venstre og en Del af de Konservative billigede det i Hovedtrækkene. Det væsentligste Punkt, hvorom der var Uenighed, var Spørgsmaalet om almindeligt borgerligt Ægteskab eller den fakultative Ordning. Det almindelige

borgerlige Ægteskab vedtoges med 66 Stemmer imod 52, idet nogle af Venstre stemte sammen med de Radikale og Socialdemokraterne for det. Nogle af Venstre sammen med det ærede tidligere Medlem Hr. Harboe stillede Ændringsforslag om at udskyde Bestemmelsen om Overøvrighedens Myndighed i Tilfælde af Uenighed mellem Forældrene om Børnene; dette Forslag forkastedes med 77 Stemmer imod 25. Lovforslaget blev saaledes i Folketinget godkendt ikke blot af det daværende demokratiske Flertal, men i det væsentlige af alle Partier, og paa de enkelte Punkter af Betydning, hvor der var Uenighed, blev det vedtaget af et Flertal, som ikke blot talte de radikale og socialdemokratiske Medlemmer, men ogsaa havde Tilslutning fra Venstre.

Lovforslaget gik derpaa til Landstinget, hvor det blev behandlet i et Udvalg netop paa det Tidspunkt, da Paaskeugens bevægede Optrin standsede Lovgivningen her i Rigsdagen. Ægteskabslovforslaget forsvandt som saa mange andre Reformforslag i det store Kaos, og først nu mere end 2 Aar efter er det dukket op i Folketinget igen, men i hvilken Skikkelse? Det oprindelige Lovforslag fremtraadte som et samlet og sluttet Hele, man havde paa det nøjeste og omhyggeligste overvejet og gennemtænkt, hvorledes man paa bedste Maade skulde ordne dette Forhold, og jeg tror, det maa siges, at man havde løst Opgaven paa en heldig Maade. Æren derfor tilkom vel i første Række Familieretskommissionen. Lovforslaget røbede en dristig Frigørelse fra Fortidens Dogmer, en Lydhørhed overfor Tidens Krav, som hævdede det op over Døgnets almindelige Hverdagslove. Men i hvilken Skikkelse viser det sig nu efter Katastrofen? Alt det væsentlige i Lovforslaget er forsvundet, alt hvad der angaar Ægteskabets Retsvirkninger er taget ud af Lovforslaget, Reglerne om Forældremyndigheden er taget ud, en enkelt af dem er slynget ind i et andet Lovforslag, men som den staa i dette, er den fuldkommen værdi- og betydningsløs.

Tilbage er der kun Reglerne om Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning. Paa vigtige Punkter betyder ogsaa denne Del af Forslaget et stærkt Tilbageskridt i Forhold til Forslaget, saaledes som det blev vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget. Jeg skal med nogle faa Ord nævne, hvori dette Tilbageskridt bestaar.

Der er for det første § 2. Man har her udeladt Bestemmelserne om Ret for det saakaldte Forlovelsesbarn og dettes Moder til at føre Faderens Familienavn samt en